

nerantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed caritate genuisse quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum filium,

sed utique dilectione adoptavit.

R. Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluia. **V.** Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem : Ex Ægypto vocavi filium meum. — Et esto. **Gloria Patri.** Et esto.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominice tertiae post Pascha. 415.

Ad Laudes et Horas, omnia ut in Officio votivo cum **XX. brevibus ritu Paschali. [315]**

—*— DIE I. MAII. —*—
SS. Philippi et Jacobi Apostolorum.

—*— Duplex ij. classis. —*—

Omnia de Communi Apostolorum tempore Pasch. [28] præter seq.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus. 679. Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Hymn. ut in ij. Vesp. 680.

V. Sancti et justi in Domino gaudete, alleluia.
R. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnif. Añæ. Non turbetur cor vestrum, neque formidet : creditis in Deum, et in me credite : in domo Patris mei mansiones multæ sunt, alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi solemnitate lætificas : præsta quæsumus, ut quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum.

Commem. præced. Añæ. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in

æternum, alleluia. **V.** Diffusa est.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beatæ Catharinæ Virginis tuæ natalitia colimus, et annua solemnitate lætemur, et tantæ virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum.

AD MATUTINUM

In j. Nocturno, si tunc temporis non legitur de

Epistola beati Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dominica iv. post Pascha. 426. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea quod illo die contigerit.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

PHilippus Bethsai-
dæ natus, unus ex
duodecim Apóstolis,
qui primum a Christo
Dómino vocáti sunt : a
quo cum accepisset Na-
thánael, venisse Messiam
in lege promissum, ad Dó-
minum deductus est. Quam
vero Christus eum fami-
liariter adhiberet, illud
facile declarat, quod Gen-
tíles Salvátorem videre
cupientes, ad Philíppum
accesserunt : et Dóminus
cum in solitúdine hómi-
num multitudinem pásce-
re vellet, sic Philíppum
affátus est : Unde emémus
panes ut mandúcent hi?
Is, accépto Spíritu sancto,
cum ei Scythia ad prædi-
candum Evángelium ob-
tigisset, omnem fere illam
gentem ad christiánam
fidem convértit. Postrémo
cum Hierápolim Phrygiæ
venisset, pro Christi nó-
mine cruci affixus, lapidi-
búsque óbrutus est, Kalén-
dis Maii. Ejus corpus ibi-

dem a Christiánis sepúl-
tum, póstea Romam delá-
tum, in basilíca duodecim
Apostolórum una cum cór-
pore beáti Jacóbi Apóstoli
cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Et
æternitas témporum, alle-
lúia, allelúia. **℣.** Lætítia
sempitérna erit super cá-
pita eórum : gáudium et
exsultatióem obtiné-
bunt. — Et.

Lectio ii.

Jacóbus frater Dó-
mini, cognométo
Justus, ab ineúnte
ætáte vinum et siceram
non bibit, carne abstí-
nuit, nunquam tonsus
est, nec unguénto, nec
bálneo usus. Huic uni li-
cébat ingredi in Sancta
sanctorum. Idem líneis
véstibus utebátur : cui
étiam assidúitas orándi
ita callum génibus obdú-
xerat, ut duritie, caméli
pellem imitarétur. Eum
post Christi ascensióem
Apóstoli Jerosolymórum
Episcopum creavérunt : ad
quem étiam princeps Apo-
stolórum misit, qui nun-
tiáret se e cárcere ab An-
gelo edúctum fuisse. Cum
autem in concílio Jerosó-
lymis controversia esset

orta de lege et circumci-
sióne : Jacóbus Petri sen-
téntiam secúsus, ad fratres
hábuít conciónem, in qua
vocatióem Géntium probá-
vit : fratribúsque absén-
tibus scribéndum esse di-
xit, ne Géntibus jugum
Mosáicæ legis impóne-
rent. De quo et loquitur
Apóstolus ad Gálatas :
Alium autem Apostoló-
rum vidi néminem, nisi
Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna red-
debant Apóstoli, * Testi-
mónium resurrectiósni Je-
su Christi Dómini nostri,
allelúia, allelúia. **℣.** Re-
pléti quidem Spíritu san-
cto loquebántur cum fidú-
cia verbum Dei. — Testi-
mónium.

Lectio ij.

Tanta autem erat Jacó-
bi vitæ sanctitas, ut
fímbriam vestiméti ejus
certátim hómines cúpe-
rent attingere. Nam is
nonagínta sex annos na-
tus, cum trigínta annis
illi Ecclesiæ sanctissime
præuísset, Christum Dei
Fílium constantissime
prædicans, lapidibus pri-
mum appétitur, mox in
altíssimum templi locum
addúctus, inde præcipítá-
tus est. Qui confráctis crú-

ribus, jacens semivívus,
manus tendébat ad cœ-
lum, Deúmque pro illórum
salúte deprecabátur his ver-
bis : Ignósce eis Dómine,
quia nésciunt quid faciunt.
Qua in oratióne, grávitèr
ejus cápite fullónis fuste
percússó, ánimam Deo red-
didit, séptimo Nerónis anno,
et juxta templum ubi præ-
cipitátus fúerat, sepúltus
est. Unam scripsit epístó-
lam, quæ de septem cathó-
licis est. **℟.** Isti sunt. [30]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evángelii
secúndum Joánnem.

Lectio iij. Cap. xiv.

In illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Non turbétur cor vestrum.
Créditis in Deum, et in me
cédite. In domo Patris
mei mansiósnes multæ
sunt. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. lxxvij. in Joann.

Srigénda est nobis,
fratres, ad Deum
major inténtio, ut
verba sancti Evángelii,
quæ modo in nostris áuri-
bus sonuérunt, étiam men-
te cápere utcúmque pos-
símus. Ait enim Dóminus
Jesus : Non turbétur cor
vestrum. Créditis in Deum,

et in me créдите. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ideo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me créдите. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet.

Lectio viij.

Créditis in Deum, et in eum créдите, cui nátura est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est, quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum

Petro dictum esset, fidentíori atque promptíori: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia: splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. **V.** Candidióre nive, nitidióre lacte, rubicundióre ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. — Et sicut lac. **Gloria Patri.** Et sicut lac.

Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum: a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros: quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus 20.

AD LAUDES,
et per Horas, **Añæ.**

1. Dómine, * ostende nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia.

2. Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

3. Tanto témpore * vobiscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

4. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúia, allelúia, allelúia.

5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. **Sap. v.**

Stabunt justí in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,

Tu corda nostra pösside;
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúia. **R.** Mors
sanctorum ejus, allelúia.

Ad Bened. Añæ. Ego sum
via, véritas, et vita: nemo
venit ad Patrem, nisi per
me, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua
Apostolórum tuórum
Philíppi et Jacóbi solemnitáte
lætificas: præsta
quæsumus, ut quorum
gaudémus méritis, instruá-
mur exémplic. Per Dó-
minum.

AD TERTIAM.

Capit. Stabunt. ut supra.
R. br. Sancti et justí in
Dómino gaudéte, * Alle-
lúia, allelúia. Sancti et
justi. **V.** Vos elégit Deus
in hereditátem sibi. Alle-
lúia, allelúia. **Gloria Patri.**
Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. ℞. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. v.

ECce quómodo compútati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℞. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℞. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Rom. viij. e

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℞. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúia, allelúia. Lætítia. ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósia in conspéctu Dómini, allelúia. ℞. Mors sanctorum ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.
Añæ et Capitulum de
Laudibus. 679.

Psalmi ut in ij. Vesperis
de Communi Apostolorum. [17]

Hymnus.

TRistes erant Apóstoli
De Christi acérbo
fúnere,

Quem morte crudelíssima

Servi necárant ípii.
Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædixerat :
Mox ore Christus gáudium

Gregi feret Fidélium.

Ad anxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,

Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium ;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Pretiósia in conspéctu
Dómini, allelúia. ℞. Mors
sanctorum ejus, allelúia.

Ad Magnificat, Añæ. Si
manséritis in me, et verba
mea in vobis mánserint,
quodcúmque petiérítis,
fiet vobis, allelúia, alle-
lúia, allelúia.

Commem. sequentis.

DIE II. MAII.

S. Athanasii

Episc. Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. [85] præter sequen-
tia.

Ad Magnif. Añæ. O Do-
ctor óptime, Ecclésiæ sanctæ
lumen, beáte Athanási,
divínæ legis amátor,
deprecáre pro nobis Fílio
Dei, allelúia.

℣. Amávit eum.

Oratio.

EXáudi quæsumus Dó-
mine preces nostras,
quas in beáti Athanásii
Confessoris tui atque Pon-
tíficis solemnitate deféri-
mus : et qui tibi digne
mérui famulári, ejus in-
tercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve pec-
cátis. Per Dóminum no-
strum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.
In Feria ij. vel iv. Roga-
tionum, Lect. Sapiéntiam.
de Comm. Doct. [105]

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

Thanásius Alexan-
drínus, cathólicæ
religiónis propu-
gnátor acérrimus, ab Alex-
ándro Epíscopo Alexan-
dríno Diáconus factus
est : in cujus locum suc-
césit, quem étiam ántea
secútus fúerat ad Nicæ-
num concílium, ubi cum
Arii impietátem repres-
sisset, tantum ódium Aria-
nórum suscepit, ut ex eo
témpace ei insídias molíri
nunquam destítierint. Nam
coácto ad Tyrum concílio
magna ex parte Arianó-
rum Episcopórum, subor-
nárunt muliérculam, quæ
accusáret Athanásium,
quod hospítio accéptus sibi
stuprum per vim intulís-
set. Introdúctus ígitur est
Athanásius, et una cum
eo Timótheus Présbyter :
qui símulans se esse Atha-
násium, Ego ne, inquit,
múlier, apud te sum diver-
sátus? ego te violávi? Cui
illa petulánte : Tu mihi
vim attulísti : idque jure-
jurádo affirmans, júdi-
cum fidem obtestabátur,
ut tantum flagítium vindicá-
rent. Qua cógnota frau-
de, rejécta est mulieris
impudéntia.

✠. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v.

Arsenium quoque Episcopum ab Athanasio interfecit Ariani pervulgarunt : quem dum occulte detinent, manum mortui deferunt in iudicium, ab Athanasio ad usum magicæ artis Arsenio amputatam criminantes. At Arsenius noctu aufugiens, cum se in conspectu totius concilii stauisset, Athanasii inimicorum impudentissimum scelus aperuit. Quod illi nihilominus magicis artibus Athanasii tribuentes, vitæ ejus insidiari non desistebant. Quamobrem in exsilium actus, in Gallia apud Treviros exsulavit. Gravibus deinceps ac diuturnis sub Constantio imperatore, Arianorum fauore, tempestatibus jactatus, et incredibiles calamitates perpessus, magnam orbis terræ partem peragravit : ac sæpe e sua Ecclesia ejectus, sæpe

etiam in eandem et Julii Romani Pontificis auctoritate, et Constantis imperatoris, Constantii fratris, patrocinio, decretis quoque concilii Sardicensis, ac Jerosolymitani, restitutus est ; Ariani interea illi semper infestis : quorum pertinacem iram, et summum vitæ discrimen fugiens, in sicca cisterna quinque annis se abdidit, ejus rei tantum conscio quodam Athanasii amico, qui eum clam sustentabat.

✠. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus

Lectio vj.

Constantio mortuo, cum Juliano Apostata, qui ei in imperio successit, exsules Episcopos ad suas Ecclesias redire permisisset, Athanasius Alexandriam reversus, summo honore exceptus est. Sed non multo post, iisdem Ariani impellentibus, a Juliano exagitatus, rursus discedere cogitur. Cumque ab ejus satellitibus

ad necem conquiretetur, qua fugiebat navicula conversa in contrariam fluminis partem, iis qui se insequerentur, ex industria occurrit : et querentibus, quantum inde abesset Athanasius, respondit eum non longe abesse : itaque illos contrarium tenentes cursum effugit, atque Alexandriam rediens, ibidem usque ad Juliani obitum occultus permansit. Qui paulo post Alexandriæ alia exorta tempestate, quatuor menses in paterno sepulcro delituit. Ac denique ex tot tantisque periculis divinitus ereptus, Alexandriæ mortuus est in suo lectulo, sub Valente : cujus vita et mors magnis nobilitata est miraculis. Multa pie et ad illustrandam catholicam fidem præclare scripsit, sexque et quadraginta annos in summa temporum varietate Alexandrinam Ecclesiam sanctissime gubernavit.

✠. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia. In lege præceptum erat ut supra in Festo S. Cyrilli Hierosolymitani. 579.

Vesperæ de sequenti.

DIE III. MAII.

In Inventione S. Crucis.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 690.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [1]

Hymnus.

Vexilla Regis prædeunt : Fulget Crucis mysterium, Qua vita mortem pertulit, Et morte vitam protulit. Quæ vulnerata lanceæ Mucrone diro, criminum Ut nos lavaret sordibus, Manavit unda, et sanguine.

Impléta sunt, quæ concinuit

David fideli carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Preteritum pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.
O Crux ave spes unica,
Paschale quæ fers gaudium,

Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis
erit in cælo, alleluia.
℞. Cum Dominus ad
judicandum venerit, alleluia.

Ad Magnif. Añ. O Crux,
splendidior cunctis astris,
mundo celebris, hominibus
multum amabilis, sanctior
universis: quæ sola
fuisti digna portare talentum
mundi: dulce lignum,
dulces clavos, dulcia ferrens
pondera: salva præsentem
catervam in tuis

hodie laudibus congregatam,
alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui in præclara
salutiferæ Crucis inventione,
passionis tuæ miracula suscitasti:
concede, ut vitalis ligni pretio,
æternæ vitæ suffragia consequamur.
Qui vivis et regnas.

Deinde Comm. præced.
Añ. O Doctor optime.
℣. Justum. **Oratio. 681.**

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
crucifixum, * Venite adoremus,
alleluia.

Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medellam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclyto:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

In I. Nocturno.

Añ. Inventæ Crucis
festa recolimus, cujus præconium
universum per orbem micanti lumine
fulget, alleluia.

**Psalmi ut in j. Noct. de
Comm. unius Mart. [34].**

℣. Hoc signum Crucis
erit in cælo, alleluia.

℞. Cum Dominus ad
judicandum venerit, alleluia.

De Epistola beati Pauli
Apostoli ad Galatas.

Lectio i. Cap. iij. b

Uicumque ex operibus
legis sunt, sub maledicto sunt.
Scriptum est enim: Maledictus
omnis, qui non per-

manserit in omnibus, quæ
scripta sunt in libro legis
ut faciat ea. Quoniam autem
in lege nemo justificatur
apud Deum, manifestum est:
quia justus ex fide vivit.
Lex autem non est ex fide, sed,
Qui fecerit ea, vivet in illis.
Christus nos redemit de
maledicto legis, factus pro
nobis maledictum: quia scriptum
est: Maledictus omnis qui
pendet in ligno; ut in
Gentibus benedictio Abraham
fieret in Christo Jesu,
ut pollicitationem Spiritus
accipiamus per fidem.

℞. Gloriosum diem sacra
veneratur Ecclesia, dum
triumphale reseratur lignum:
* In quo Redemptor noster
mortis vincula rumpens,
callidum aspidem superavit,
alleluia, alleluia. ℣. In
ligno pendens, nostræ salutis
semitam Verbum Patris
invenit. — In quo.

De Epistola ad Philipenses.

Lectio ij. Cap. ij.

HOC enim sentite in
Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rapinam
arbitratus est esse se
æqualem Deo: sed semetipsum
exinanivit formam

servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genu flectatur caelestium, terrestrium, et infernorum, et omnis lingua confiteatur quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. Crux fidelis inter omnes, arbor una nobilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, germine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit, alleluia. **V.** Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. — Dulce lignum.

De Epistola ad Colossenses.

Lectio iij. Cap. ij. b
IN Christo inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter: et estis in illo replati, qui est caput omnis principatus, et potestatis: in quo et circumcisi estis circumcissione non manufacta in exspoliatioe corporis car-

nis, sed in circumcissione Christi: consepulti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitavit illum a mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis, et praepitio carnis vestrae, convivificavit cum illo, donans vobis omnia delicta: delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, et ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: et exspolians principatus, et potestates traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

R. Haec est arbor dignissima, in paradisi medio situata, * In qua salutis auctor propria morte mortem omnium superavit, alleluia, alleluia. **V.** Crux praecellenti decore fulgida, quam Helena Constantini mater concupiscenti animo requisivit. — In qua. Gloria Patri. In qua.

In II. Nocturno.

Añã. Felix ille triumphus fit salus aegris, vitae lignum, mortis remedium, alleluia.

V. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, alleluia. **R.** Quia per Crucem

tuam redemisti mundum, alleluia.

Lectio iv.

COst insignem victoriam, quam Constantinus imperator, divinitus accepto signo Dominae Crucis, ex Maxentio reportavit, Helena Constantini mater in somnis admónita, conquerendae Crucis studio Jerosolymam venit: ubi marmoream Veneris statuam in Crucis loco a Gentibus collocatam ad tollendam Christi Domini passionis memoriam, post centum circiter octoginta annos evertendam curavit. Quod item fecit ad praesepo Salvatoris, et in loco resurrectionis, inde Adonidis, hinc Jovis sublato simulacro.

R. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: * Per quem salvati et liberati sumus, alleluia. **V.** Tuam Crucem adoramus Domine, et recolimus tuam gloriosam passionem. — Per quem.

Lectio v.

ITaque loco Crucis purgato, alte defossae tres cruces erutae sunt, reper-

tusque seorsum ab illis Crucis Dominae titulus: qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non appareret, eam dubitationem sustulit miraculum. Nam Macarius Jerosolymorum Episcopus, factis Deo precibus, singulas cruces cuidam feminae gravi morbo laboranti admovit: cui cum reliquae nihil profuissent, adhibita tertia Crux statim eam sanavit.

R. Dum sacrum pignus caelitus revelatur, Christi fides roboratur: * Adsunt prodigia divina in virga Moysi primitus figurata, alleluia, alleluia. **V.** Ad Crucis contactum resurgunt mortui, et Dei magnalia reserantur. — Adsunt.

Lectio vij.

HElena, salutari Cruce inventa, magnificentissimam ibi extruxit ecclesiam, in qua partem Crucis reliquit thecis argenteis inclusam, partem Constantino filio detulit: quae Romae repõsita fuit in ecclesia sanctae Crucis in Jerusalem, aedificata in aedibus Sessorianis. Clavos etiam attulit filio, quibus sanctissimum Jesu Christi corpus fixum fuerat. Quo ex tempore Con-

stantinus legem sancivit, ne crux ad supplicium cuiquam adhiberetur: ita res quae antea hominibus probro ac ludibrio fuerat, venerationi et gloriae esse coepit.

R. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dominus ad iudicandum venerit: * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri, alleluia, alleluia. **V.** Cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, et coeperit iudicare saeculum per ignem. — Tunc. **Gloria Patri.** — Tunc.

In III. Nocturno.

Añ. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Psalmi de iij. Nocturno Virginum. [149]

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi, alleluia.

R. Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

Cap. iij.

IN illo tempore: Erat homo ex Pharisaeis, Nicodemus nomine, princeps Iudaeorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia

a Deo venisti magister. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xj. in Joann. post init.

Nicodemus ex his erat, qui crediderant in nomine Jesu, videntes signa et prodigia, quae faciebat. Superius enim hoc dixit: Cum autem esset Ierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius. Quare crediderunt in nomine eius? Sequitur, et dicit: Videntes signa eius, quae faciebat. Et de Nicodemo quid dicit? Erat princeps Iudaeorum, nomine Nicodemus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nomine eius. Et ipse unde crediderat? Sequitur: Nemo enim potest haec signa facere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

R. Dulce lignum, dulces clavae, dulce pondus sustinuit: * Quae sola digna fuit portare pretium huius saeculi, alleluia. **V.** Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dominus ad iudicandum venerit. — Quae sola.

Lectio vij.

SI ergo Nicodemus de illis multis erat, qui crediderant in nomine eius, jam in isto Nicodemo attendamus, quare Jesus non se credebat eis. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit de novo, non potest videre regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fuerint de novo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credebat eis. Tales sunt omnes catechumeni: ipsi jam credunt in nomine Christi, sed Jesus non se credit eis. **V.** Intendat et intelligat caritas vestra. Si dixerimus catechumeno: Credis in Christum? Respondet, Credo, et signat se cruce Christi: portat in fronte, et non erubescit de Cruce Domini sui. Ecce credit in nomine eius. Interrogemus eum: Manducas carnem Filii hominis, et bibis sanguinem Filii hominis? Nescit quid dicimus, quia Jesus non se credidit ei.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non per-

eat, sed habeat vitam aeternam, alleluia. **V.** Non misit Deus Filium suum in mundum ut iudicaret mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. — Ut omnis. **Gloria Patri.** Ut omnis.

Pro SS. Alexandro I. Papa, Eventio, et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episc. et Conf.

Lectio ij.

Alexander Romanus, Hadriano imperatore regens Ecclesiam, magnam partem Romanae nobilitatis ad Christum convertit. Is constituit, ut tantummodo panis et vinum in mysterio offerretur: vinum autem aqua misceri iussit, propter sanguinem et aquam, quae ex Jesu Christi latere profluxerunt: et in Canone Missae addidit: Qui pridie quam pateretur. Idem decrevit, ut aqua benedicta sale admixto, perpetuo in ecclesia asservaretur, et in cubiculis adhiberetur ad fugandos daemones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies viginti, vitae sanctitate et salutaribus institutis illustris. Martyrio coronatus est una cum Eventio, et Theodulo Pres-